

INTERNATIONALE BESTSELLERAUTEUR

ELÍSABET BENAVENT

Valeria

BREAK-UPS & SHAKE-UPS

XANDER

FEELGOOD

EEN HEFTIG BEGIN

Victor zat op zijn knieën op bed. Naakt en woest aantrekkelijk. Zijn slapen licht bezweet en zijn haren in de war. Zijn armen en bovenbenen bewogen ritmisch, begeleid door steeds luider gekreun. Zijn borstkas zwol op... die supermannelijke borstkas, sterk en gespierd en bedekt met precies de juiste hoeveelheid borsthaar, dat in een dunne lijn over zijn buik naar onder liep. En daaronder de ritmische bewegingen van zijn heupen en de mijne. Hij hield me bij de heupen vast en tilde me precies genoeg en met regelmaat op om diep in me te kunnen stoten. Ik maakte mijn rug hol en leverde me volledig aan hem over. Dit standje deed me om de een of andere reden alles om me heen vergeten, ook mijn gepieker over zijn nieuwe manier van omgaan met mij. Een geheugenopfrissertje: Victor en ik hebben dus geen relatie, hoeven geen verantwoording aan elkaar af te leggen en weten niet meer van elkaar dan wat we strikt noodzakelijk aan de ander kwijt moeten. Kortom, een ramp. Voor mij dan. Want ik verlangde naar iets anders: een echte relatie, waarbij je elkaar na een vrijpartij diep in de ogen kijkt en eeuwige trouw belooft.

Maar nou ja, als Victor me op deze wijze nam, maakte het me allemaal niets meer uit. Zelfs als hij zou zeggen dat hij me voortaan slechts berichten in morsecode zou sturen.

Hijgend wierp Victor zijn hoofd naar achter en kreunde binnensmonds. Meer was niet nodig om bij mij de knop om te draaien. Van top tot teen schoot er een tinteling door me heen. Maar ik hield me in, zo snel wilde ik niet klaarkomen. Ik duwde mijn heupen stevig tegen hem aan, om hem nog beter in me te voelen.

‘Je maakt me gek,’ fluisterde hij. ‘Ik ben aan je verslaafd. Ik zou je mijn leven lang kunnen blijven neuken.’

Ik liet een ingehouden zucht ontsnappen, althans zo wilde ik dat het klonk, maar het kwam er eerder uit als een schreeuw en ik greep de lakens stevig vast. ‘Meer, meer... niet ophouden!’

Victor voerde het tempo op. Mijn tepels werden hard en ik werd overvallen door een elektrische ontlading, uitstralend tot in mijn geslacht. Ik was niet eens meer in staat om een schreeuw uit te stoten op het moment dat een intens, overweldigend orgasme me volledig in bezit nam. Krachteloos liet ik me half-comateus op bed vallen, terwijl Victor ritmisch in me door pompte. Toen hij voelde dat hij klaarkwam, liet hij het tempo zakken. ‘Verdomme,’ kreunde hij.

Het was voorbij. Met gesloten ogen bleef Victor nog even in me. Zodra we eenmaal op dat punt waren wekte hij altijd de indruk dat hij die momenten koesterde, alsof we echt een stel waren dat de liefde met elkaar had bedreven en niet alleen maar een man en een vrouw die met elkaar neukten. En zoals altijd verdween dat gevoel weer. Dan liet hij zich naast me op bed vallen en staaarde naar het plafond.

Soms draaide Victor zich naar me toe om iets te zeggen. Niet meer dan oppervlakkige onzin, natuurlijk, want behalve ‘ik hou van je’ zie ik niet in wat je op zo’n moment tegen elkaar moet zeggen. Dus hij zei bijvoorbeeld ‘wauw’, ‘het was fantastisch’ of ‘gun me een half uurtje en dan doen we het nog eens’. Ik had op die momenten eigenlijk liever dat hij zijn mond hield. Zo zijn wij vrouwen nou eenmaal. Stilte komt ons beter uit, dan kunnen we op alle mogelijke manieren invulling geven aan door ons veronderstelde gedachten of gevoelens van mannen. Onzekerheid is beter dan zeker te weten dat ze innerlijk een deuntje liggen te neuriën of dat ze eigenlijk enorme trek hebben in een biertje.

Victor draaide zich naar me toe en duwde zijn hoofd diep in het kussen. Hij streelde me, gaf me een kus in de hals en vroeg of ik zin had om samen te douchen. Victor en zijn verrekte douche na het neuken. Zo’n langdurige koude douche die overigens meestal eindigde met nog een vrije partij.

‘Nee, sorry, ik moet ervandoor. Ik heb het morgen hartstikke druk,’ zei ik, nog nahijgend.

‘Waarmee?’

‘Ik moet mijn koffer nog pakken. En verder moet ik mijn uitgever, of agent of weet-ik-hoe-ik-hem-moet-noemen nog een artikel sturen.’

‘Een artikel?’ Met opgetrokken wenkbrauwen keek hij me geïnteresseerd aan.

‘Een mogelijke samenwerking met een tijdschrift. Ik heb geen idee of het iets wordt, maar gezien mijn financiën hoop ik van wel!’

‘Super!’ Hij ging overeind zitten en trok het laken half over zich heen. ‘Wanneer ga je eigenlijk weg?’

Heel eventjes dacht ik dat hij vroeg waarom ik nog steeds in zijn bed lag. Ik voelde hoe een blos over mijn wangen trok, tot ik me realiseerde dat hij het over mijn aankomende reis had.

‘Overmorgen.’

‘Hoe laat vlieg je?’

‘Twintig over zes, geloof ik, Maar zeker weten doe ik het niet, ik moet het even checken.’

‘Zal ik je naar het vliegveld brengen?’ vroeg hij, me over mijn arm strelend.

‘O, dat hoeft niet, ik neem wel een taxi.’

‘Op dat tijdstip een taxi te pakken krijgen? Dat is niet zo simpel. Nee, ik kom je wel ophalen. Of beter nog, ik blijf bij jou slapen. Als je dat tenminste een goed idee vindt. Dan kan ik je wegbrengen voordat ik naar mijn werk ga. En helpen met je koffer.’

‘Afgesproken,’ zei ik met een glimlach.

Eigenlijk hadden we nog steeds een innig contact, op onze manier, hoewel ik dat stompzinnige zogenaamd postmoderne relatiegedoe maar niets vond. Maar ik moest stoer blijven, doen alsof ik er helemaal geen behoefte aan had dat hij deel uitmaakte van mijn leven, dat wij alleen maar neukmaatjes waren, meer niet. Terwijl ik het eigenlijk heerlijk vond als hij zich liefdevol en teder opstelde.

Dat vond ik veel intiemer dan seks, hoewel het natuurlijk niets te betekenen hoefde te hebben.

Voor Victor was dit eigenlijk de meest ideale vorm van samenzijn. En dan bedoel ik niet onze standjes in bed, maar eerder het feit dat hij geen verantwoording hoefde af te leggen aan een vaste vriendin. Daar was hij uiteindelijk ook aan gewend, en ik vermoed dat de druk om alles goed te doen dan wegviel. We gingen uit eten, we dronken samen een borrel of we gingen naar bed. Soms kwam hij gewoon een zondag bij mij thuis lekker chillen, niet per se voor de seks. Alles zonder enige verplichting, dat wel. Hij vertelde zijn vrienden vast dat ik niet meer dan de griet was met wie hij neukte. In mijn optiek superonvolwassen en belachelijk, want om binnen zijn zelf-opgelegde criterium te blijven, moest hij toch steeds met zichzelf in gevecht om bepaalde natuurlijke impulsen binnenboord te houden, impulsen die volledig in strijd waren met zijn zogenaamde 'relatie zonder verplichtingen'. Eigenlijk moesten we ons beiden steeds weer dwingen om onze relatie binnen de door hem bepaalde grenzen te houden. Maar ik kreeg er zo langzamerhand schoon genoeg van.

Van het nachtkastje, waar het eerder op beland was, pakte ik mijn slipje en ik trok het aan. Ik stond op uit bed, griste mijn jeans van de vloer, maar nog voordat ik mijn broek had aangetrokken, greep Victor mijn pols, trok me naar zich toe op bed en kustte me. 'Toe nou, blijf hier vannacht, koppig ezeltje.'

Hij wreef zijn neus tegen de mijne.

'Maar morgen moet ik...'

'Ik maak je wel wakker voor ik de deur uit ga. Overmorgen ben je weg en zien we elkaar een paar dagen niet.'

Bizar, toch? Voor iemand die zich niet wil laten meeslepen door zijn gevoelens?

WAT KRIJGEN WE NOU?

In de verte hoorde ik de wekker afgaan... ook al stond die slechts aan de andere kant van het bed. Oké, fysiek was ik er inderdaad, maar ik zat nog helemaal in mijn droom verwickeld: die ging over de uitverkoop bij Bimba y Lola. Ik kreeg het met een gezichtsloze vrouw aan de stok over een tas.

Victor plaatste zijn hand op de wekker en het helse gepiep hield op. Ik rolde me op terwijl hij op de rand van het bed ging zitten. Hij kuchte en ik draaide me met één lodderig oog naar de wekker om te kijken hoe laat het was. Half zeven. De onbekende in mijn droom had de afgeprijsde tas voor mijn neus weggekaapt.

Victor stond op en liep langzaam naar de badkamer. De manier waarop hij zonder morren opstond vond ik zoals altijd fascinerend. Hij jammerde nooit om ‘nog heel eventjes’.

Niet zoals ik dus.

Toen hij langs me heen liep kon ik het niet laten een blik te werpen op zijn benen en zijn kont. Mijn guilty pleasure... ik vond het heerlijk dat hij zelfs in de winter, als het ijskoud was, slechts in een boxershort sliep.

Ik hoorde het water in de douche kletteren. Mijn oogleden waren loodzwaar.

Ik deed nog een dutje.

De kastdeur ging open en ik hoorde houten hangertjes tegen elkaar aan schuiven. Ik opende een oog.

Victor was bezig zijn overhemd in zijn broek te stoppen. Hij gespte zijn riem dicht. Ik deed mijn ogen maar weer dicht. Wat een stuk!

Hij boog zich over me heen en drukte een kus in mijn hals. Ik liet

een kreuntje ontsnappen. Buiten was het nog donker. ‘Valeria, het is half acht. In de keuken staat koffie.’

‘Nog vijf minuten, nog heel eventjes,’ mompelde ik.

‘Je had toch gezegd dat je vroeg op moest?’

‘Ja, vroeg, niet midden in de nacht,’ zei ik klaaglijk.

‘Kom op nou!’ Hij gaf me een klap op mijn achterste. ‘Ik bel je later.’

Ik hoorde hem door de gang lopen, zijn sleutels in zijn zak doen en daarna de deur achter zich dichttrekken. Ik staarde naar het plafond. Ja. Ik was ongetwijfeld gelukkiger toen Victor nog van me hield, me knuffelde en me ontbijt op bed bracht. Waarom had ik dat toch allemaal overboord gegoid?

Ik kon het maar beter uit mijn hoofd zetten. Het was nou eenmaal zoals het was, en als dat me niet aanstond, moest ik gewoon mijn biezen pakken. Maar van de gedachte vrij baan te verschaffen aan al die slettebakken die stonden te popelen om het bed met hem te delen, werd ik ook al niet vrolijk. Hij had me beloofd dat er niemand anders zou zijn zolang wij met elkaar zouden blijven omgaan. Dus geen plaats in zijn bed voor een kreng met een perfect lijf dat zijn stoutste seksuele dromen zou kunnen waarmaken. Dat plekje in zijn bed beschouwde ik als het mijne. Maar als ik er goed over nadacht, moest ik toegeven dat die slettebakken er heel wat beter in waren dan ik. Ik was eigenlijk een groentje. Seksueel gezien net zo goed als een lekkere kruik in bed.

Maar ik kon maar beter ophouden daarover te piekeren. Ik stond op, pikte een overhemd uit zijn kast en schonk in de keuken een kop koffie in. Omdat ik geen spullen meer bij hem mocht laten liggen, had ik de keuze tussen iedere keer met een enorme tas bij hem aankomen of eraan wennen slechts het hoognodige mee te nemen. Dus geen pyjama, conditioner en setjes ondergoed.

Ik dronk mijn koffie, waste het kopje af en maakte daarna het bed op. Ik had het bed natuurlijk onopgemaakt kunnen laten, en ook nog een slipje tussen de lakens kunnen stoppen, gewoon om hem

dwars te zitten. Maar daar was ik te schijterig voor. Daarna ging op zoek naar mijn kleding.

De avond ervoor waren we eigenlijk alleen maar bij zijn flat langsgegaan om zijn autosleutels op te halen en daarna uit eten te gaan. Maar Victor had me in een geile bui tegen de muur gedrukt, dus die tafel voor twee konden we wel vergeten. In het heetst van de strijd waren onze kleren her en der op de vloer beland, dus ik vond het niet zo raar dat ik mijn beha niet meer kon vinden. Ik vond hem uiteindelijk onder een stapel kussens op een leunstoel in de hoek van de kamer. Tot mijn verbazing netjes opgevouwen.

Het eerste wat me opviel was de stof. En toen ik hem probeerde aan te trekken, kwam ik erachter dat hij te klein was. Ik trok een wenkbrauw op en zei tegen mezelf dat ik de laatste tijd veel te veel at. Maar wacht nou eens even... at ik echt zoveel dat mijn beha van de ene op de andere dag niet meer paste? Ik trok het ding weer uit en keek er nog eens goed naar.

Waar moet ik beginnen? Ten eerste was de beha van een merk dat ik nooit draag. Verder was het niet mijn maat. En daarbovenop had de beha een andere kleur dan die die ik de vorige avond aan had gehad. Hoe had ik ooit een slipje van wit kant kunnen combineren met een beha van zwart synthetisch satijn? Echt, van synthetisch satijn!

Goed, laat ik de spanning niet verder opvoeren. Het was niet mijn beha.

Maar voordat ik met slaande deuren vertrok, snuffelde ik eerst nog even rond, op zoek naar een rolletje plakband. Ik plakte de verrekte beha op de spiegel in de hal, vergezeld van een post-it: *Denk niet dat je me kunt wijsmaken dat deze beha van je zus is, stomme klootzak!*

Ja, stomme klootzak. Als iemand me kwaad maakt, zal hij het weten ook!